

γράφος που κυνηγά τά κοινωνικά σκάνδαλα και που ό δημιουργός της ταινίας χρησιμοποιεί σάν συνθετικό κρίκο για τά διάφορα έπεισδιά της...

"Άλλα και ό ίδιος ό Μαρτσέλλο παρασύρεται από την Γλυκειά Ζωή, σε τόσες και τόσες έρωτικές περιπέτειες..."

Δέν είναι φυσικά εύκολο ν' αφηγηθῇ κανεὶς τό θέμα ἐνός ἔργου παρόμοιου, μιᾶς φαντασίας ἀπέραντης, μέσος στήν ὄποιοι οι σινεμένοι δὲν συνθένονται μὲν τὴν συνθισμένη πρόχειρη «έξετρική» λογική, ἀλλὰ ἀκολουθούν τὴν «λογική στερά» τῆς σκέψης.

"Ἔνα τέτοιο παράδειγμα είναι και τὸ ἀπότομο πέρασμα, ἀπό τὸ χρυσό δγαλμα τοῦ Χριστοῦ, στὴν τυπική μάσκα ἐνός χορευτοῦ κάπιους νεκτερινοῦ κέντρου.

"Άλλα τὸν Μαρτσέλλο, δὲν τὸν ἄρκει ὁ ἔρωτας τῆς πλουσίας Μανταλένας, που κουρσαμένη ἀπό τὸν κούφιο συνομποιοῦ, θέλει νὰ δοκιμάσῃ τὸ κρεββάτι μιᾶς κοινῆς πόρνης... «Ἀποζητᾷ τὴν ἀγάπη τῆς» «Ἐμμας», τῆς μόνιμης ἐρωμένης του, παρ' ὅλο ποὺ τοῦ ὅπλητηράσσει, μὲν τὴν τυραννική ζῆλεια τῆς, τὴν ζωή του. Δέν τοῦ ἄρκει όμως οὔτε ή «Ἐμμα...»

Πιστεύει πώς θὰ τὸν κάνει εύτυχισμένον ὁ ἔρωτας τῆς Χολλυγουντιαῆς στάρ, που κατεβαίνει κι' αὐτῇ ἀπό τὸν οὐρανὸν...

Αὐτὴ ὅμως ἔρχεται μ' ἔνα τερόσιο τετρακινητήριο, κι' ὅχι ὅπως στὴν ὄρχη τοῦ φίλμ, μὲ τὸ ἀσήμαντο ἐλικοπτεράκι ποὺ φθάνει τὸ δγαλμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ποὺ γ' αὐτὸν τὸν λόγο κανένας δέν τὸ πρόσθεξε!...

"Η σφιχὴ τῆς στάρ, ἀντίθετα ξετρελλαίνει τὸν κόσμο...

"Η πραγματικὴ ὅμως γυναίκα πού ἀγαπᾶ ό Μαρτσέλλο είναι ή «Ἐμμα, ή ἀπλοϊκή «Ἐμμα...» ή γυναίκα πού δὲν τὴν ἔχει διαφθείρει ὡς σάλος τῆς σύγχρονης ζωῆς... τῆς Γλυκειάς Ζωῆς...»

"Ἀποτελεῖ ἔξαιρεση; "Η ἔξαιρεση ἀποτελεῖ δὴ η κοινωνία;

Γ' αὐτὸ ή «Ἐμμα πιστεύει πραγματικό στό «Θαύμα»... Στὸ φεύγοντο ἔκεινο θεῖμα, ὅπου δυσ παιδιά πού τὰ παρακίνη-

ον ἀπό συμφέροντος οἱ γονεῖς τους, λένε πῶς εἶδαν τὴν Παναγία. [Στὶς σκηνὲς τοῦ «Θαύματος» η μαεστρία τοῦ σκηνοθέτη είναι πρωτοφανής σε δυναμισμό].

Τὴν ίδια ἑδείρεση μέσος στὴν διαθυρά ἀποτελεῖ καὶ ὁ Στάινερ, ὁ φίλος τοῦ Μαρτσέλλο, ὁ ἰενόλογος... ὁ ἀγνός δυνθρωπός, που πιστεύει στὴν Ἀγάπη τῶν ὀνθρώπων, στὴν ἱερότητα τῆς οἰκουμένειος... Στό μελλον τῶν παιδῶν του... Θά μπρεστος ὅμως ὁ Στάινερ νὰ ζήσῃ μέσα στὴν κοινωνία αὐτῆς; Κοινή ἀλισσίνα αὐτή τῶν εἰκόνων συνεχίζεται διο καὶ πιὸ ἔνετακιδ...

"Ἀκολουθεῖ ή τόσο ἔκοφραση συνάντηση τοῦ Μαρτσέλλο μὲ τὸν πατέρα του... τὸν ἀγαθὸν ἐπαρχῶτη, που ἔρχεται στὴν Ρώ μη γιά νὰ ξεμονιδίσῃ ἀπό τὴν πλήξη τῆς ἐπορχίας.

Δέν ἔχει δώσει δὲ κινηματογράφος ώραιότερες στιγμές...

Τὸ τρυφερὸ βλέμμα τῆς Μαγκαλί Νοέλ, τῆς ἀσημανῆς χορεύτριας... η συγκαταβατικότητά της ἀπέναντι στὸν ἡλικιωμένο πελάτη...

Πλάσιο πιὸ ηθικός, ὁ ποιλημένος ἔρωτος της, μπροστά στὸν ἔφερνον ἔρωτισμό τῶν ἀπό τέξκαινα κυριῶν... Πλάσιο πιὸ ἀθώο τὸ ἀνεκδοτάκι της ἀπό τὰ σίσχρα ὑπονοσόμενα τῆς «ἀνύπτερης τάξης»... Πόσο παρήγορη η φροντίδα τοῦ ἀρρωστοῦ γέρους νὰ στρώσῃ τὸ κρεββάτι μιᾶς πόρνης, τὴν σιγμή πού οι ἀριστοκράτες, για νὰ διασκεδάσουν, ἐπιδίδονται στὴν ἐκμηδένιση τοῦ παντάς...

"Ἐκείνο ὅμως πού πραγματικά δέν περιγρόφεται εἶναι τὸ ὄργιο που ἀκολουθεῖ, στὴν ὄριστοκρατική βίλλα τῆς Φρετζένε, ὅπου λαμβάνουν μέρος οἱ πραγματικοί «Θαύμανες» τῶν σαλονιῶν, τὰ «γυνωστά» πρόσωπα τῆς «ἀνύπτερης» κοινωνίας τῆς Ρώμης μὲ «κλῶν» τὸ μέχρις ἔσχατον «στρῆτ-τζε» τῆς Νάντιας Γκρέου... Για δὲ νὰ φτάσουμε ἔτσι τὴν αύγη, που πολλοὶ ἀπό τοὺς καλεσμένους της εβλέπουν γιά πρώτη φορά...····· αὐτὲ μιὸ παραλία στὸν παραπότα της θάλασσας τέρας. Τὸ βρώμερό τέρος πού τόσο πραφητικά ὄρμαστισθῆκε ό «Θηλυπρεπής» ἐκείνος καλεσμένος τοῦ ὄργιου... «Ἐγώ θα ἀποσυρθῶ—εἶπε—γιά νὰ ξέσγνισθῶ...» Ομως ποιὸν θὰ είναι

ιό δόφελος... «Ένας θα φύγη, δέκα θάρθουν..., και θάρχωνται... «Οσο νά ξεχιθή ή τρομερή όλοκληρωτική δυσωδία...».

Και ή δυσωδία ξεχιθήκε, μέσα από τό τέρας που βρήκαν οι δύνοι φωράδες... Ή δυσωδία που παρασύρει άκομη πιό μακριά τά μέλη της διεφθορμένης έκεινης κοινωνίας μαζú με τόν Μαρτσέλλο που δέν μπορεί πλέον ν' άκούσῃ τήν φωνή τής πισιδιούλας, που τόν κολεῖ πρός τόν έξαγνισμό.

-
- **EINAI** ένα κινηματογραφικό έργο πού περάμειόν του δέν ξαναπερευσθείσκε στήν δέννα μέχρι σήμεραν.
 - **EINAI** ένα θεύμα πού λέγω τής πρωτοτυπίος του έσημειωσε περάρη έπιτυχη και πού συνεκέντηρε τά μεγαλείτερα βραβεία.
 - **EINAI** τό κινηματογραφικό δικαιώτα πού άπορείται πρέπει όλοι γενικῶς νά τό παρακολουθήσετε, διότι, ίως δέν πρόκειται νά ξαναδήτε περάμειόν του.
 - **EINAI** το ζργον οία το έπεισεν άμιλησε και άμιλετ ελέκληρος ή άνθρωπότης.

«ΓΛΥΚΕΙΑ ΖΩΗ»

ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ANITA EKPERK — MARSELLO MASTROGIANNIS

ΤΖΑΚ ΣΕΡΝΑΣ — ΛΕΞ ΜΠΑΡΚΕΡ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 14 ΜΑΪΟΥ 1962

III «ΡΙΑΛΤΟ»

Τύπος: «Χρόνον». Λειτουργός

ΜΕΡΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΓΛΥΚΕΙΑ ΖΩΗ»

«LA DOLCE VITA»

Τοῦ ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΦΕΛΛΙΝΙ

Σύμφωνα μέντα χαρακτηρισμό τοῦ ίδιου τοῦ Φελλίνι, δίτιλος «Γλυκειά Ζωή» δέν έχει έννοια είρωνική... Είναι, πραγματικά, γλυκειά η ζωή τοῦ Μαρτσέλλο Ρουμπίνι, καθώς κα' δλων έκεινων πού τόν περιτριγυρίζουν... δριατοκρατῶν, διανοούμενων, καλλιτεχνῶν... Γλυκειά δημά δέν σημαίνει κι' «έύτυχισμάνη»...

Είναι τό πρόσωπα τής μεταπολεμικής περιόδου πού αποζητοῦν τήν άπολαυση γιά νά ξεχάσουν τό κενό τής ζωῆς τους, τό δρχηστο, όχι μονάχα στούς όλλους όλλα και σ' αύτούς τους ίδιους... Γλεντούν μέν τόν δικό τους τρόπο, για νά ξεχωνύν ικανούς οπάρχουν....

«Ο Μαρτσέλλο τής «Γλυκειάς Ζωῆς» είναι ένας δημοσιο-